

عنوان مقاله:

عالم مثال (خیال) در مکتب عرفانی محیی الدین ابن عربی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 9، شماره 36 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی دین محمدی - دبیر آموزش و پرورش منطقه خدا/بنده

فرزانه حسینی قیداری - دبیر آموزش و پرورش منطقه خدا/بنده

خلاصه مقاله:

محیی الدین ابن عربی، به عنوان پدر عرفان نظری پس از سهروردی به طراحی عالم خیال همت گماشت و اصول عرفان او بر حکمت متعالیه تاثیر فراوانی گذارد؛ چنانچه نظریه تجرد خیال و وساطت و طریقت عالم خیال در شکل گیری حکمت متعالیه از اهمیت فراوانی برخوردار است. ابن عربی فقط ذات باری تعالی را حق و حقیقت می داند و تمامی عالم ممکنات را حیطه خیال و مثال مطلق الهی تلقی می کند و عقیده دارد، خیال به علت آنکه جامع ضدین- عقل و حواس مادی- است مظهریت از اسم «قوی» خداوند دارد. در این مقاله، تلاش شده با استناد به آراء حکما و عرفای اسلامی، به ویژه پدر عرفان نظری - محیی الدین ابن عربی؛ اولاً: تعریفی جامع از عالم مثال (خیال) ارائه شود. ثانیاً: جایگاه این عالم در عرفان را به عنوان یکی از عوالم وجودی مشخص کند و نتیجه گیری نماید که: کشف و شهود، رویت انبیا و ملائکه و قدیسان، حضور ارواح طیبه ائمه اطهار(ع) در هنگام مرگ، وحی و الهام و معراج پیامبر(ص) در عالم خیال منفصل اتفاق می افتد

کلمات کلیدی:

عرفان، مثل، عالم واسط، خیال منفصل، کشف و شهود، برزخ، قبر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311719>

